

Publicerad 2007-08-31 21:00 av jackieboy

Khao Lak 26/12 2004

Jag är lika tom som du är nu
Och jag ser ingenting när jag spanar
För värmen försvann – den värmen var du
Den revs sönder av vilda svanar

När jag ser tillbaka syns högar av salt
Fast ingenting känns vill jag mera
Det var du som var luften och grunden till allt
Det var bara du, inga flera

Det minne som finns är en brinnande blick
Två ögon som blänkte i ljuset
Ett tiotal år, det var allt som du fick
Tills du slukades hjälplöst i bruset

Tyvärr finns det krafter som ingen rår på
Vidunder naturen regerar
Men vad det beror på kan ingen förstå
Kanske skiten som vi producerar

Nu är du borta, som en skugga som flytt
Tillsammans med tusentals andra
Men när livet tog ände så börja ett nytt
Så stilla på jorden att vandra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jackieboy med Poeter.se id #18418 innehar upphovsrätten